

Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo
Langusova ulica 4
1000 Ljubljana
E-naslov: gp.mope@gov.si

Datum: 14. 9. 2025

Zadeva: Pripombe na predlog Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uredba)

Št. evidence vladnega akta: 2025-2570-0038

Spoštovani,

ob prebiranju objavljenega osnutka Uredbe in spremnih dokumentov z razočaranjem ugotavljam, da predlog predpisa ne predstavlja skoraj nobenega napredka glede na postopek sprejemanja in glede na vsebino neustavne Uredbe iz leta 2017.

V letih od sprejemanja prejšnje Uredbe je bilo objavljenih več mednarodnih dokumentov s področja okoljskega hrupa, ki povzemajo rezultate širokih raziskav in ugotovljenih škodljivih učinkov okoljskega hrupa na zdravje ljudi. Na prvem mestu so to Smernice na področju okoljskega hrupa, ki jih je izdala Svetovna zdravstvena organizacija leta 2018 (dostopne so na povezavi <https://www.who.int/europe/publications/i/item/9789289053563>), zatem pa še poročilo o že doslej uspešni uporabi teh smernic v različnih EU državah iz leta 2023, ki je dostopno na: <https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/369233/WHO-EURO-2023-7658-47425-69687-eng.pdf?sequence=3> in ne nazadnje letošnje poročilo Evropske agencije za okolje (EEA), dostopno na: <https://www.eea.europa.eu/en/analysis/publications/environmental-noise-in-europe-2025>) - ob njem je posebej objavljen tudi povzetek za pripravljavce politik in predpisov (Summary for policy makers). Iz objavljenega predloga predpisa žal ni razbrati, da bi pripravljavci našete dokumente sploh poznali, kaj šele upoštevali pri oblikovanju njegove vsebine.

K objavljenemu osnutku podajam naslednje konkretne pripombe / predloge:

1. Predlog Uredbe sploh ni obrazložen. Predlogu predpisa je sicer dodana t.i. »Obrazložitev« v uvodnem delu, vendar ta vsebuje le naštevanje in opisovanje vsebin v posameznih členih Uredbe, ne pa njihove obrazložitve. Prav tako ob predpisu niso predstavljene strokovne podlage, iz katerih bi javnost lahko razumela, od kod odločitve za predlagane rešitve. Ob predlogu tudi niso podane možne alternativne rešitve. Javnost pri pripravi predpisa ne more učinkovito in informirano sodelovati, če posamezne rešitve in razlogi zanje sploh niso obrazloženi, oz. vsaj

priložene npr. že omenjene strokovne podlage, ki bi jih pojasnjevale. Učinkovito sodelovanje javnosti je tako že v izhodišču onemogočeno !

2. V objavljenem predlogu niso navedeni niti razlogi, zakaj je sploh potrebno sprejeti nov predpis (glede na Uredbo iz 2005), kar prav tako onemogoča učinkovito sodelovanje javnosti. Pojasnilo, da je potrebno sprejeti nov predpis, ker je obstoječi iz leta 2017 neustaven, na to vprašanje ne odgovarja. To je dodatna okoliščina, ki onemogoča učinkovito sodelovanje javnosti!
3. Uredba, ki naj bi bila v osnovi namenjena varovanju pred prekomernim obremenjevanjem z okoljskim hrupom, niti v eni točki ne upošteva novih spoznanj o škodljivih posledicah tovrstnega obremenjevanja za zdravje ljudi. Svetovna zdravstvena organizacija, v zgoraj že citiranem dokumentu, na osnovi obsežnih analiz in raziskav povsem nedvoumno zapiše vrednosti kazalcev hrupa, pri katerih še ni posledic za zdravje in te vrednosti so drastično nižje, kot jih dovoljuje predlagana Uredba. Tako so npr. za hrup cestnega prometa te vrednosti pri $L_{dvn} = 53$ dB in $L_{noč} = 45$ dB. V predpisu predlagane vrednosti so bistveno višje, določene popolnoma arbitrarno, brez pojasnila od kod so se vzele in zakaj. Predlagam, da se pri pripravi predpisa izhaja iz vrednosti na podlagi omenjenih Smernic Svetovne zdravstvene organizacije.
4. V predlogu predpisa zapisane mejne vrednosti in izjeme, dopuščajo in legalizirajo zdravju škodljivo obstoječe obremenjevanje in celo njegovo povečevanje, kar je v direktnem nasprotju z namenom in cilji, s samo definicijo mejne vrednosti in z več načeli ZVO-2. Uredba, kot je predstavljena, je zato že v osnovi nezakonita. Zato predlagam, da se predlog predpisa umakne, saj vztrajanje pri sprejemanju nezakonitih podzakonskih aktov prinaša le družbeno škodo in pravno negotovost, ter tudi nepotrebne finančne stroške, kot je to jasno razvidno že iz primera sprejemanja Uredbe iz leta 2017.
5. Iz virov hrupa so arbitrarno in brez obrazložitve izvzete ceste z manj kot 1 milijonom vozil letnega prometa. Takšna definicija je povsem poljubna in nestrokovna, saj je cestni hrup eden najpomembnejših virov hrupa, ki se ga s predpisom ne da kar »ukiniti«. Predlagam, da se to določilo iz Uredbe črta.
6. Gradbiščem je omogočena posebna obravnava, ne glede na siceršnje stopnje varstva pred hrupom in to brez časovne omejitve – zopet brez pojasnila ali utemeljitve, zakaj. Hrup z gradbišč ogroža zdravje prav tako kot drugi viri hrupa, zato ni prav nobenega opravičila za posebno obravnavo. Predlagam, da se tudi posebna obravnava gradbišč umakne iz predpisa.
7. Pozdravljam vključitev vetrnih elektrarn med vire hrupa in njegovo omejevanje. Vendar pa so tudi te mejne vrednosti, glede na ugotovitve SZO (WHO) iz v uvodu omenjenega dokumenta, postavljene bistveno previsoko. Predlagam, da se določijo nove mejne vrednosti, pri tem pa naj se izhaja iz vrednosti, kot so bile ugotovljene na podlagi Smernic WHO.
8. Pred javno objavo predloga Uredbe bi morala biti narejena presoja vplivov na zdravje, tako da bi se javnost s posledicami predlaganih sprememb lahko celovito seznanila in imela možnost v postopku informirano sodelovati. Predlagam, da se naredi presoja vplivov na zdravje, kajti

predlagani predpis nedvomno ima pomembne vplive na zdravje, ki jih je potrebno pred odločanjem o končni vsebini predpisa ovrednotiti !

9. Časovna stiska pri tem predpisu ne more biti izgovor za nestrokovno in nezakonito pripravljen predlog. Vlada (oz. naslovno Ministrstvo) je imela 8 let (oz. 3 leta, če štejemo od odločitve US, ki je vladi postavilo rok 1 leto!) časa, da bi predlog predpisa temeljito pripravila! Poleg tega se je treba zavedati, da gre za izredno pomemben predpis, saj ima okoljski hrup neposreden in velik vpliv na zdravje praktično vseh prebivalcev države in je zato nujno, da je predpis strokovno utemeljen, zakonit in sprejet s sodelovanjem javnosti, česar objavljeni predlog ne omogoča.
10. Če povzamem, predlagam, da se obstoječi predlog predpisa umakne, saj je vsebinsko popolnoma neustrezen, objavljeni dokumenti pa tudi niso primerna podlaga za sodelovanje javnosti. K pripravi nove Uredbe naj se pristopi na strokoven in zakonit način, tako, da se:
- pripravijo strokovne podlage, ki bodo upoštevale najnovejše smernice in spoznanja znanosti (WHO, EEA,..) o škodi, ki jo povzroča okoljski hrup ter o tem, katere so sprejemljive ravni hrupa,
 - pripravi študija o vplivu predlaganih rešitev na zdravje prebivalstva,
 - pripravijo alternativne rešitve,
 - na podlagi prej navedenih ugotovitev pripravi nov predlog, ki bo upošteval cilje ZVO-2 in mejne vrednosti določal na ravneh, ki ne bodo imele škodljivega vpliva na zdravje, za obstoječa preseganja pa predpisal načine in časovnice za njihovo zmanjšanje,
 - nov predlog ponovno predstavi javnosti, skupaj z vsemi prej naštetimi dokumenti in se omogoči široko razpravo z javno obravnavo, da lahko skupaj najdemo boljše rešitve.

Sveti Duh, 15. 9. 2025

MINISTRSTVO ZA OKOLJE, PODNEBJE IN ENERGIJO

Langusova ulica 4

1000 Ljubljana

**ZADEVA: PRIPOMBE NA OSNUTEK UREDBE O MEJNIH VREDNOSTIH
KAZALCEV HRUPA V OKOLJU**

Spoštovani,

posredujem pripombe in predloge k objavljenemu osnutku Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (43/18, 59/19, 44/22 – ZVO-2), v zvezi z obveznostjo Vlade RS, da v skladu z odločbo Ustavnega sodišča RS U-I-441/18-23 z dne 6. 7. 2022 odpravi ugotovljeno protiustavnost najkasneje do 22. 7. 2023.

PRIPOMBE NA UREDBO 2025

1. Pravna podlaga in skladnost z evropsko zakonodajo

V osnutku uredbe so navedene določbe ZVO-2, manjkajo pa neposredne reference na Direktivo 2002/49/ES in Komisijsko direktivo 2015/996/EU, kar izpostavlja tudi Ustavno sodišče RS.

Predlagam dopolnitev obrazložitve z navedbo teh direktiv in pojasnilom o njihovem prenosu v slovenski pravni red.

2. Javno sodelovanje

Ustavno sodišče je že ugotovilo protiustavnost prejšnje uredbe zaradi pomanjkljive javne participacije. Tudi novi osnutek ne vzpostavlja jasnega mehanizma za zbiranje, obravnavo in objavo odzivov na pripombe.

Predlagam uvedbo sistematičnega postopka javne obravnave, z obveznim poročilom o odzivih Ministrstva.

3. Ustavna skladnost in Aarhuška konvencija

Predlog uredbe v veliki meri temelji na obstoječih določbah, ki so bile že razglašene za neustavne.

Nujno je, da Ministrstvo pridobi pravno mnenje o skladnosti z Aarhuško konvencijo in s postopkovnimi zahtevami ZVO-2.

4. Priporočila Svetovne zdravstvene organizacije (WHO)

WHO priporoča $L_{noč} \leq 40$ dB, medtem ko osnutek dopušča bistveno višje vrednosti (48–55 dB). Predlagam postopno znižanje mejnih vrednosti v smeri priporočil WHO ter vključitev načrta časovnega približevanja tem standardom.

Uredba, ki naj bi bila v osnovi namenjena varovanju pred prekomernim obremenjevanjem z okoljskim hrupom niti v eni točki ne upošteva novih spoznanj o škodljivih posledicah tovrstnega obremenjevanja za zdravje ljudi. Svetovna zdravstvena organizacija na osnovi utemeljenih analiz in raziskav povsem nedvoumno predstavlja, katere so tiste vrednosti hrupa, pri katerih še ni posledic za zdravje in te vrednosti so drastično nižje, kot jih dovoljuje Uredba. To je tudi v nasprotju z načelom previdnosti (10. člen ZVO-2) in načelom preventive (9. člen ZVO-2).

Predlagane, izjemno visoke, mejne vrednosti so določene popolnoma arbitrarno, brez pojasnila, zakaj, ter tako ne omogočajo učinkovitega sodelovanja javnosti. Predlagane mejne vrednosti in izjeme, ki dopuščajo in legalizirajo povečevanje obremenjevanja, so s tem tudi v direktnem nasprotju z namenom in cilji ZVO-2 (4. člen).

5. Vetrne elektrarne kot specifičen vir hrupa

V osnutku uredbe vetrne elektrarne (VE) niso obravnavane ločeno, čeprav proizvajajo nizkofrekvenčni hrup, infrazvok in amplitudno modulacijo, ki jih standardni kazalci (L_{dan} , $L_{večer}$, $L_{noč}$, L_{dvn}) ne zaznajo.

Predlagamo dopolnitev definicije vira hrupa v 3. členu ter uvedbo posebnih kazalcev in mejnih vrednosti za vetrne elektrarne:

- o L_{infraz} (infrazvok ≤ 20 Hz) ≤ 83 dB(A)
- o L_{nf} (nizkofrekvenčni hrup 20–100 Hz) ≤ 115 dB(A)
- o L_{mod} (amplitudna modulacija) ≤ 3 Pa

Predlagamo določitev minimalnih varnostnih razdalj vetrnic do stanovanjskih objektov minimalno 1500–2000 m oz. ≥ 10 -kratnik višine vetrnice.

6. Metodologija in monitoring

Ocenjevanje hrupa VE mora vključevati linearne meritve brez A-filtra, ločeno analizo infrazvoka in nizkih frekvenc ter modeliranje po ISO 9613.

Predlagamo tudi obvezno letno spremljanje hrupa v obratovanju, z javno dostopnimi poročili.

7. Neskladja z Direktivo 2002/49/ES

Osnutek ne prenaša v celoti Komisijske direktive 2015/996/EU, saj še vedno uporablja zastarele metode ocenjevanja.

Povišuje dovoljene mejne vrednosti hrupa, namesto da bi sledil načelu postopnega zniževanja.

Ne določa jasnih obveznosti za vključitev VE v strateške karte hrupa in akcijske načrte.

Prav tako ne določa postopkov za petletno poročanje Evropski komisiji.

8. Nepravilna obravnava vetrnih elektrarn

V postopku priprave osnutka Uredbe opozarjamo na nepravilno in nesorazmerno obravnavo VE kot »industrijskih objektov«, ki temelji na določbah Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju .

Napačna pravna kvalifikacija

VE so po Energetskem zakonu (EZ-1) opredeljene kot energetska infrastruktura, ne kot industrijski objekti. Njihova primarna funkcija je proizvodnja električne energije, ne pa opravljanje industrijske dejavnosti. Uvrstitev v kategorijo industrijskih virov hrupa v Uredbi je zgolj tehnična in ne more služiti kot podlaga za prostorsko enačenje VE z industrijskimi objekti. Z vidika zakonodaje (GZ-1, ZUREP-3, ZVO-2) spadajo VE med energetske infrastrukturne objekte ne industrijske.

V postopkih prostorskega in okoljskega načrtovanja se sicer obravnavajo podobno kot industrijski objekti zaradi vplivov, vendar pravno ostaja infrastrukturni objekt.

Povzetek: VE niso industrijski objekt, ker ne opravljajo industrijske dejavnosti, pravno spadajo med energetske infrastrukturne objekte, njihova namembnost, zakonodaja in prostorsko umeščanje pa to potrjujejo.

Prostorska neprimernost

Industrijski objekti so praviloma umeščeni v industrijske cone, kjer je pričakovano večje okoljsko breme. Vetrne elektrarne pa se umeščajo v odprt prostor, pogosto v bližino stanovanjskih območij in kmetijskih zemljišč, kjer prebivalci niso izpostavljeni drugim industrijskim obremenitvam. Enačenje z industrijo zato vodi v nepravilno obremenitev prebivalcev na podeželju.

Kršitev načela sorazmernosti in pravice do zdravega življenjskega okolja

Po 74. členu Ustave RS in 3. členu Zakona o varstvu okolja (ZVO-2) mora država zagotavljati, da so obremenitve prebivalcev sorazmerne z namenom posega. Če se vetrne elektrarne obravnava kot industrijske objekte, to prebivalcem nalaga nesorazmerno visoko obremenitev hrupa, ki ni primerljiva s tisto v industrijskih conah, kjer ljudje prostovoljno prebivajo v bližini industrije.

Neupoštevanje posebne narave hrupa vetrnih elektrarn

Hrup vetrnih elektrarn se razlikuje od industrijskega hrupa:

- je stalne narave (24/7), tudi ponoči,
- vključuje nizkofrekvenčne in infrazvočne komponente, ki jih industrijski obrati praviloma nimajo,
- lahko povzroča posebne vplive na zdravje in kakovost življenja prebivalcev.
- umeščanje v isto kategorijo kot industrijo pomeni zmanjšano zaščito zdravja ljudi, kar je v nasprotju z 64. členom ZVO-2.

Kršitev Aarhuške konvencije

Po Aarhuški konvenciji mora biti javnosti zagotovljena možnost učinkovitega sodelovanja pri odločanju, ki vpliva na okolje in zdravje ljudi. Če se vetrne elektrarne formalno enačijo z industrijskimi objekti, a umeščajo zunaj industrijskih con, javnosti ni zagotovljena realna ocena vplivov in ni ustrezno varovana pravica do zdravega življenjskega okolja.

Predlogi

Predlagam, da se v postopku priprave DPN:

1. vetrne elektrarne obravnavajo kot samostojna kategorija energetskih objektov,
2. določijo posebne in strožje mejne vrednosti hrupa, prilagojene njihovi stalni in nizkofrekvenčni naravi,

3. zagotovi učinkovito varstvo prebivalcev v skladu z Ustavo RS in Aarhuško konvencijo.

Zaključek

Menim, da predlog uredbe v sedanji obliki ne zagotavlja niti ustavne skladnosti niti polne skladnosti z evropsko zakonodajo, še posebej v delu, ki se nanaša na vetrne elektrarne kot specifičen vir hrupa.

Ministrstvo naj:

- vključi neposredne reference na EU direktive in sodbo US RS,
- vzpostavi jasen mehanizem javne participacije,
- postopoma uskladi mejne vrednosti z zdravstvenimi priporočili WHO,
- dopolni uredbo z ločenimi določbami za vetrne elektrarne (kazalci, mejne vrednosti, minimalne razdalje),
- zagotovi skladnost metod ocenjevanja in monitoringa s standardi ISO in EU zahtevami.
- S tem bi bila uredba pravno trdna, strokovno utemeljena in skladna z zahtevami varstva zdravja ter pravic prebivalcev.

Pripombe in predlogi k predlogu uredbe

Pripombe: Predlagana uredba vsebuje temeljne sistemske napake kot problematične vsebinske rešitve, ki kršijo temeljna ustavna načela in načela varstva okolja, saj uredba poskuša legalizirati diskriminatorno obravnavanje prebivalcev ter sprejema 'sistem nagrajevanja onesnaževanja', vse v nasprotju z evropskim in ustavnim pravom.

Predlog uredbe se sklicuje na določbe ZVO-2, ki pa ne vsebujejo vsebinskih normativov za določitev mejnih vrednosti hrupa, saj ZVO-2 v členih 18., 20., 25., 56., 112. in 116., določa le procesne pristojnosti za sprejemanje podzakonskih aktov, v katerih manjkajo jasni zakonski kriteriji za določitev konkretnih mejnih vrednosti hrupa.

Iz obrazložitve uredbe bi morale biti razvidne analize ter strokovne podlage za sprejem uredbe, vendar teh podatkov in informacij obrazložitve uredbe ne vsebuje, zato ni mogoče ugotoviti, iz katerih razlogov uredba ne sledi priporočilom WHO (World Health Organization) za mejne vrednosti hrupa in priporočilu, naj se v nacionalnih predpisih mejne vrednosti hrupa postopno znižujejo.

Predlog: Predlagam, da se celotno uredbo, vključno z njeno obrazložitvijo, pred sprejetjem temeljito dopolni in popravi v skladu s priporočili WHO in druge stroke.

Pripombe in predlogi k 1. členu

Pripombe: Namen uredbe naj bi bil varstvo okolja pred hrupom, vendar vsebina uredbe temu ne sledi. Ta člen ne omenja varstva živali in narave, kar je v nasprotju z načelom celovitosti.

Predlog: Predlagam, da se namen uredbe razširi, v smislu, da se določi, da je uredba namenjena varstvu pred hrupom zaradi zagotavljanja zdravja in dobrega počutja ljudi in živali.

Pripombe in predlogi k 2. členu

Pripombe: Izključitve uporabe uredbe so preširoko zastavljene, saj so številni viri izvzeti, kar vodi v neenako obravnavanje.

Predlog: Predlagam, da naj uredba velja za vse vire hrupa, razen kadar je z drugim predpisom določena strožja regulacija.

Pripombe in predlogi k 3. členu

Pripombe: Definicija 'varovani prostor' (točka 21) izključuje zunanje prostore, kjer se ljudje zadržujemo, ravno tako v uredbi manjka definicija nizkofrekvenčnega hrupa, saj se uporablja izključno enota dBA, s čimer se sistematično izključuje nizkofrekvenčni hrup in infrazvok, ki negativno vplivata na počutje in zdravje ljudi. Tudi WHO opozarja, da imata nizkofrekvenčni hrup in infrazvok velik vpliv na zdravje.

Predlog: Predlagam, da se v uredbi dopolni definicija izraza 'varovani prostor' ter se opredelita izraza 'nizkofrekvenčni hrup' in 'infrazvok' ter se uvedejo dodatni kazalci hrupa v dBC in oktavnih pasovih pri virih z izrazitimi nizkofrekvenčnimi komponentami (zvočne naprave, vetrne elektrarne, pristanišča, promet,...).

Pripombe in predlogi k 4. členu

Pripombe: V tem delu uredbe je zaznati razlikovanje med II. in III. stopnjo območij, na katerih se nahajajo stanovanja, ki pomeni neenako obravnavo prebivalcev (kršitev 14. člena Ustave RS), pri čemer niso navedeni in pojasnjeni razlogi za takšno razlikovanje. Uvrstitev gozdnih zemljišč v IV. stopnjo varstva pred hrupom je neprimerno, saj se s tem kršijo načela varstva narave.

Predlog: Predlagam, da se vsa območja, na katerih se nahajajo stanovanja, uvrstijo v II. stopnjo varstva pred hrupom, s čimer se edino lahko odpravi neenako obravnavo prebivalcev.

Pripombe in predlogi k 5. členu

Pripombe: Mejne vrednosti so v uredbi določene močno nad priporočili WHO ($L_{night} \leq 40$ dB, $L_{den} \leq 53$ dB), pri čemer niso navedeni razlogi za takšna odstopanja od priporočil oz. stopenj hrupa, ki so še varne za zdravje in počutje ljudi. Uredba ne vsebuje mejnih vrednosti kazalcev hrupa za nizkofrekvenčni hrup, ki je še posebej moteč in prodoren v okolju.

Predlog: Predlagam, da se mejne vrednosti uskladijo s priporočili WHO in se določijo za ljudi še

sprejemljive mejne vrednosti kazalcev nizkofrekvenčnega hrupa, ter da se odpravijo posebne olajšave za kumulativne vire (po uredbi lahko več virov povzroča višjo stopnjo hrupa kot posamezen vir).

Pripombe in predlogi k 6. členu

Pripombe: Metode ocenjevanja temeljijo le na modelu Cnossos EU, brez obveznosti ocenjevanja nizkofrekvenčnega hrupa, kar je za veliko virov hrupa neprimerna metoda ocenjevanja. V tem delu je zaslediti odstotnost zahteve za frekvenčno analizo hrupa.

Predlog: Predlagam, da se v uredbi določi obvezno ocenjevanje in meritve hrupa v dBC ter v oktavnih pasovih za vse pomembne vire hrupa, zlasti pa zvočne naprave ter promet, pri čemer se mora opraviti frekvenčno analizo. Ker je zahteva iz drugega odstavka, da se 'hrup v okolju ocenjuje na podlagi ekvivalentnih ravni hrupa med obratovanjem vira hrupa' nejasna, predlagam, da to zahtevo pojasnite.

Pripombe in predlogi k 7. členu

Pripombe: Uredba določa, da se hrup ocenjuje zgolj pred fasadami stavb, s čimer se zanemarljivo obveznost, da mora država skrbeti za zdravo življenjsko okolje, med kar sodijo tudi zunanje površine stalne uporabe.

Predlog: Predlagam, da se mesta ocenjevanja razširijo na vsa tista mesta, ki za posameznika predstavljajo njegovo življenjsko okolje, četudi to pomenijo površine dvorišča, terase, balkona, vrta, javne površine ipd.

Pripombe in predlogi k 8. členu

Pripombe: Nerazumljivo je, zakaj naj bi se ocenjevanje posameznih virov hrupa izvajalo ob izključitvi vseh preostalih virov hrupa, s čimer se le prikrije realno obremenitev okolja s hrupom.

Predlog: Predlagam, da se ocenjevanje kazalcev hrupa v uredbi določi tako, da zajema kumulativne učinke vseh virov hrupa.

Pripombe in predlogi k 9. členu

Pripombe: S tem členom se vzpostavlja sistem, kjer se čezmerna obremenitev okolja s hrupom tolerira z ukrepi pasivne zaščite. Nesprejemljivo je, da se lahko tisti, ki okolje obremenjuje, izogne čezmernosti s pasivnimi ukrepi (izolacija stavb z varovanimi prostori), tudi če so mejne vrednosti na prostem presežene, kar kaže na to, da se okolje z uredbo dejansko ne varuje. Navedeno je v nasprotju s preventivnim načelom EU in načelom odgovornosti povzročitelja, saj se s tem nesorazmerno nalaga stroške in druga bremena na tiste, ki so čezmerni obremenitvi okolja s hrupom izpostavljeni in ne na tistega, ki okolje prekomerno onesnažuje.

Predlog: Predlagam, da se čezmernost hrupa v uredbi opredeli tako, da se vedno presoja glede na obremenitev okolja na prostem ter se pasivna zaščita (izolacija stavbe) opredeli le kot zadnji ukrep pred zaščito pred hrupom, katerih vse stroške je dolžan poravnati povzročitelj obremenitve okolja. Predlagam tudi, da se osmi odstavek 9. člena uredbe podrobneje pojasni, predvsem z namenom opredelitve, kaj pomenijo 'tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi'.

Pripombe in predlogi k 10. členu

Pripombe: Uredba v tem delu dopušča povečanje obremenitve okolja s hrupom v že preobremenjenih območjih zaradi novih linijskih virov hrupa, kar je v nasprotju z načelom trajnostnega razvoja in 72. členom Ustave RS.

Predlog: Predlagam, da se brišejo določbe v uredbi, ki dopuščajo povečanje obremenitve okolja s hrupom za nove linijske vire hrupa.

Pripombe in predlogi k 11. členu

Pripombe: Predvideni ukrepi v 11. členu so premalo strogi, saj gradbišča nemalokrat obratujejo tudi ponoči, ko pogosto prihaja do preseganja mejnih vrednosti hrupa.

Predlog: Predlagam, da se časovno omeji hrup gradbišč ponoči in dela prostih dnevih, ter se določi obvezno obveščanje javnosti o meritvah v realnem času.

Pripombe in predlogi k 12. členu

Pripombe: Uredba bi morala varovati okolje pred škodljivimi emisijami hrupa, zato je nerazumljivo, da dopušča obratovanje linijskih virov hrupa, čeprav bi se z njihovim obratovanjem povzročilo čezmerno

obremenitev okolja s hrupom, s čimer se ustvarja pravno neenakost.

Predlog: Predlagam, da se za vse vire hrupa določi, da ne smejo obratovati, če povzročajo čezmerno obremenitev okolja.

Pripombe in predlogi k 13. členu

Pripombe: Ta člen omogoča spremembo namembnosti rabe prostora kljub preseženim vrednostim, če so predvideni ukrepi, zaradi česar se lahko poslabša stanje okolja, saj to vodi v legalizacijo s hrupom onesnaženega okolja in v pasivnost državnih in lokalnih organov v skrbi za zdravo in primerno okolje prebivalcev, k čemur ne pripomore niti obveza 'zagotovitve potrebnih ukrepov varstva pred hrupom', saj je ta dolžnost abstraktno navedena in je ni mogoče konkretizirati.

Predlog: Predlagam, da je sprememba namembnosti rabe prostora dopustna le, če obremenitve okolja s hrupom izpolnjujejo mejne vrednosti skladne s priporočili WHO.

Pripombe in predlogi k 14. členu

Pripombe: Obratovalni monitoring je predviden le na 3 leta, strateška karta hrupa pa na 5 let, kar je bistveno premalo za sprotno odkrivanje preseganj in s tem tudi izvajanje potrebnih ukrepov za odpravo nedopustnih obremenitev okolja s hrupom.

Predlog: Predlagam, da se v uredbi določi, da so vsi upravljalci virov hrupa dolžni zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa enkrat na leto, strateška karta hrupa pa se zagotovi na vsake tri leta.

Pripombe in predlogi k 15. - 18. členu

Pripombe: V členih uredbe, ki se nanašajo na okoljevarstveno dovoljenje, ni določena minimalna vsebina v skladu s smernicami WHO, saj ne zahtevajo stalnega spremljanja vplivov na zdravje. Ravno tako je sistem okoljevarstvenih dovoljenj preozek, saj zajema le nekatere vire hrupa.

Predlog: Predlagam, da se v poglavje 'VI. okoljevarstvena dovoljenja' uvedejo zahteve po stalnem monitoringu hrupa in ocenjevanju njegovega vpliva na zdravje ljudi ter razširitev obveznosti za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja tako, da bodo zajeti vsi stalni viri hrupa, ki povzročajo hrup nad 55 dBA v dnevnem času, vsi viri z nizkofrekvenčnimi emisijami hrupa ter vsi viri občasnega hrupa, ki povzročajo kratkotrajni hrup nad 80 dBA.

Pripombe in predlogi k 20. členu

Pripombe: T.i. knjiga pripomb pri posameznih upravljalcih ne more biti učinkovit mehanizem javne participacije, saj je omejena le na vire hrupa z okoljevarstvenim dovoljenjem in omogoča izjemo pri EMAS sistemu.

Predlog: Predlagam, da se namesto 'knjige pripomb' uvede javnosti dostopen centraliziran državni register pritožb in pripomb za vse upravljalce virov hrupa.

Pripombe in predlogi k 22. členu

Pripombe: Predvidena višina glob je neustrezna, ker ni odvračalna, saj so nižje od potencialnih koristi onesnaževalca.

Predlog: Predlagam, da se višino glob ustrezno poviša, ter da se določi obveznost izreka prepovedi začasnega obratovanja za določen čas v primerih ponavljajočih se preseganjih (dvakrat ali več).

Pripombe in predlogi k 23. členu

Pripombe: S tem členom se dopušča stalna preseganja pri določenih industrijskih obratih, kar pomeni, da se s tem vzpostavlja dvojni standard, legalizira se nezakonito stanje in povzroča trajno degradacijo okolja.

Predlog: Predlagam, da uvede kratek rok za prilagoditev na mejne vrednosti, ki so skladne s smernicami WHO.

